

Jeg skal derfor ikke komme tilbage til de Grunde, som ere gjentagne og atter gjentagne til Forsvar for Lovforslaget, for at oplyse, at de Grunde, der ere anførte imod, ogsaa, saavidt jeg har opfattet det, ere de, som bestandig ere komne igjen; men jeg skal kun, idet jeg iøvrigt henholder mig til, hvad den meget ærede Finantsminister har anført, tillade mig et Par Bemærkninger. Det er af den ærede Minoritet foreslaaet, at § 1 skulde gaae ud, idet det skulde kunne medføre praktiske Vanskeligheder med Hensyn til enkelte af de østersøiske Magter. Jeg skal dog i saa Henseende, uden at gaae ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt den gule Feber er contagiøs eller ikke, kun gjøre opmærksom paa et Factum, der, saavidt jeg veed, endnu ikke er blevet modsagt eller nægtet, og det er det, at den gule Feber har aldrig nogenstinde været udbrudt eller hersket paa noget Sted, som laa nordligere end den 46de Grad. Det er en anerkjendt Sætning. Naar dette nu er Tilfældet, kan jeg for mit Vedkommende dog ikke skjønne, hvorledes det, at man ophæver Dvarantaine-foranstaltningerne mod den gule Feber, saa skulde kunne medføre nogen Vanskelighed med Hensyn til de østersøiske Magter. Det forekommer mig tværtimod, at det vil være at gaae ud fra en ganske forunderlig Forudsætning, naar det er godtgjort, at der ikke er den mindste Fare at befrygte, at da de østersøiske Magter skulde have saa forunderlige Begreber, at de vilde sige: „ja, der er vel ingen Fare; men vi ville desuagtet have Dvarantaine-foranstaltningerne overholdt“. Jeg troer virkelig ikke, at man, naar de skulde betragtes som venkfabelige Magter, kan gaae ud fra en saadan Forudsætning. Naar der iøvrigt af den ærede Minoritet er henvist til disse praktiske Vanskeligheder og navnlig til Communicationen med et andet Skib, saa er det jo vist, at der i Lovgivningen gjøres en betydelig Forskjel mellem det directe og det indirecte Samkvem, som finder Sted med Hensyn til smittede Steder; men jeg skjønner ikke, at der kan være den mindste Betænkelighed ved at gaae ind paa dette, naar man erindrer, at i Placaten 26de Marts 1841 er det i dens 4de Bestemmelse sagt, at „Skibe fra umistænkte

Steder i Europa med giftfængende Varer, som ere indtagne paa de respective Steder, fritages for Dvarantaine, om end og Varerne have deres Oprindelse fra Steder, hvor den gule Feber hersker.“ Der er altsaa udtrykkeligt her sagt, at indirecte Communication ikke skal kunne foranledige Dvarantaine, naar disse Skibe komme fra et eller andet Sted i Europa. Men hvorledes er dette nu her at forstaae? Jeg for mit Vedkommende kan ikke forstaae det anderledes, end at, hvis et Skib gaaer ind i en engelsk Havn og lægger sig ved Siden af et Skib, som har bragt giftfængende Varer fra et Sted, hvor der hersker gul Feber, og løser dem fra dette Skib lige ind i sit eget og saaledes bringer dem til Danmark, da kan dette Skib ikke underkastes Dvarantaine; thi der er udtrykkelig sagt, at, naar Varerne ere indtagne paa et umistænkt Sted i Europa, saa kan Skibet bringe saadanne Varer. Med Hensyn til den 2den Paragraph har den ærede Minoritet formeent, at der istedetfor „Sundhedspolitiet“ burde sættes „Dvarantainecommissionen eller Sundhedspolitiet“, idet det, da det er en Dvarantaine-foranstaltning, skulde være hensigtsmæssigere, at Dvarantainecommissionen blev nævnt. Den meget ærede Finantsminister har allerede gjort opmærksom paa, hvor lidet hensigtsmæssigt det er at sætte to forskellige Autoriteter uden bestemt at angive, hvilken af dem Sagen skal angaae. Men jeg maa tillige gjøre opmærksom paa, at de Foranstaltninger, der skulle træffes, maae dog nok bedst kunne overdrages til den vedkommende Politimester som Medlem af Sundhedspolitiet. Politimesteren har en ganske anden Myndighed som Politimester end den egentlige Dvarantainecommission. Denne kan, saavidt jeg veed, ikke paalægge Borgerne Noget med Hensyn til de Foranstaltninger, der skulle være at træffe for Sundhedspolitiet o. s. v., og det er altsaa just — forekommer det mig — hensigtsmæssigt, at der er nævnt Sundhedspolitiet. Naar den ærede Minoritet har paaberaabt sig, at Choleraen skulde være contagiøs, — ja, saa er det jo en Sætning, som efter min Formening allerede er afgjort ved den foregaaende Behandling, — at Sund-